

Dia i nit o blanc i negre

Com contestant un article meu insert en aquest periòdic per a iniciar una secció titulada "Ahir i Avui", que amb les intermitències convenientes publicarà EL VALLÉS NOU, el Sr. Torras Villá ha donat a les columnes d'un setmanari local titulat liberal monàrquic un escrit que encapsala amb les paraules "Hoy como ayer".

En el treball que jo vaig escriure se publicaban en forma oratoria unes paraules que jo atribuïa al Sr. Torras i que aquest confirma, sino en els termes en la substància totalment.

Deia jo que'l Sr. Torras en una sessió municipal havia manifestat que si continuaven celebrant-se a les sis de la tarde, la minoria popular se retiraria del Consistori, ja que fer les sessions a les sis era impossibilitar de presenciar-les al poble treballador, tan ciutadà i amb els mateixos drets que els altres conveïns. Que fora dels temps caciquistes, era tradició a Granollers, que l'Ajuntament se reunís a les vuit del vespre, hora habil per a tots.

Acababa dient que en Torras, avui es caciquista i amb vara alta dins de la majoria, a pesar de lo qual les sessions tenen lloc a les sis de la tarde, amb lo que's demostraba que el Sr. Torras, no insistia ni era conseqüent amb la seva conducta de quant figuraba com anticaciquista, ni amb les seves rescents paraules, i qu'ell mateix procurés posar d'acort l'anticaciquista d'ahir amb el caciquista d'avui.

Aixó es lo que deia jo i repeteixo:

El Sr. Torras en el seu article, diu que l'articulista Sr. C. (darrera de qual inicial diu veurerhi una coma)—(crec que l'alusió no pot ser mes directa), pateix d'oftalmia política que li fa veurer una inconseqüència, on no hi ha tal cosa.

Jo pateixo una oftalmia física. Soc curt de vista. Jo potser pateixo una oftalmia política; ja que m'he equivocat en varies coses, entre altres en la de creuer que les campanyes anteriors que'l Sr. Torras havia fet en la meua companyia, eran la lluita de una idea contra una política que considerabem tots dos ruïnosa per a Granollers.

Lo que també are puc assegurar al Sr. Torras es que jo pateixo una an-quis-podia política (paraula de progrenie grega que'l Sr. Torras no trobará en el diccionari i que significa "manca de lleugeresa de peus, incapacitat per a saltar de un camp polític al contrari,)."

Afegeix qu'es elemental deber de tot escriptor, adquirir cabal coneixement dels assumptes que tracta, i no forjar capritxosament els fets per a deduirne les conseqüències que li proporcionin tema per a tractar.

Digueu al possessionar-se l'actual Ajuntament va fixar per a les sessions les quatre de la tarde "hora intempestiva para la conveniencia del público e incómoda para los señores Concejales".

Continúa'l Sr. Torras que diferents vegades va intentar, sens éxit, un canvi d'hora. "Por último insistí haciendo presente que en el caso que la mayoría usando de la razón de la fuerza, hicie-

se criterio cerrado de la celebración de las sesiones a las cuatro de la tarde, me retiraría del Consistorio.."

Crec jo que aquestes paraules son una confirmació terminant de les del meu articlet.

Segueix dient el Sr. Torras. Va tornarse a parlar del assumpte i'ns varen oferir com a transacció, celebrar les sessions a les sis; vam intentar que fos a dos quarts de set i no conseguimho, se va acceptar la fórmula proposada.

El Sr. Torras fa amb aquestes paraules mes difícil la seva situació, perque aixís resulta que si ha tingut de passar el poble perque's fassin les sessions en una hora en que encate son als obradors els treballadors, no ha sigut perque la majoria fes pesar la raó de la forsa, sino perque s'hi ha transigit.

Jo suposo que'l Sr. Torras vol esfumar la seva responsabilitat generalisanta, dient no qu'ell va acceptar la fórmula de les sis de la tarde, sino "que se aceptó la fórmula propuesta.."

Vull admetre que'ls que eran companys seus de minoria popular passessin per aqueixa transacció, pero la responsabilitat major es per a ell, ja que contaba aleshores amb dos amics incondicionals en la minoria, els senyors Terradas i Jonch, que seguían les seves inspiracions i perque'ls Srs. Riera i Puntas, especialment el primer, no feian ni havian fet com el Sr. Torras i jo mateix, alardes de democracia que obligan a governar per elecció i benefici del poble i a presència del poble.

Diu el Sr. Torras que a pesar del acort, va insistir en lo que creia i continúa considerant un deber seu que coneix i té ben present, sense necessitar agenes incitacions.

Afegeix que's ratifica en la seva opinió de sempre i que tant es aixís, que tot seguit de les eleccions municipals que asseguran l'imperi dels seus correligionaris en l'Ajuntament per a el biení pròxim, va proposar que en la sessió de constitució, s'acordés celebrarles a les vuit del vespre, i que aquesta proposta va ser acceptada per unanimitat.

Jo se que hi ha un regidor, el Sr. Deu, que va dir el dilluns de l'altre setmana que *li havian dit* fa poc que farien les sessions a les vuit. Aixó significa que l'acort no's va pendrer per unanimitat i com les manifestacions del Sr. Deu son posteriors al meu articlet, ja'm permetera'l Sr. Torras que jo suposi que l'acort sigui mes rescent de lo que ell afirma i que d'existir respón a la meua indicació.

Perque si no es aixís, ¿com s'explica que tenint els correligionaris dels Srs. Barangé i Torras un setmanari local, hagin passat cinc o sis mesos sense que'ls que's titulan demòcrates donguessin al poble aquesta noticia tan democrática?

No vulgui suposar el Sr. Torras, que'ls seus correligionaris no serán majoria fins any nou, perque ho son desde principi del actual biení i ho son mes desde que s'hi ha sumat el Sr. Torras.

Significa aixó que si l'acort nou fos espontani, podrian ja ferlo efectiu desd'are i no esperar a principi d'any. Tant mes quant l'Ajuntament actual no havia de tenir cap inconvenient en variar l'hora, ja que avans va traslladar les sessions de

les quatre a les sis, i quant tampoc ha tingut cap inconvenient en suprimir la Comissió de Consums dos o tres mesos avans de la propera distribució i constitució de comissions municipals.

Fixis ademés el Sr. Torras en que al propar que les sessions se celebrin a les vuit del vespre, com ell i jo creiem que deu ferse, val a reconeixer que la transacció per que va passar avans o sigui celebrarles a les sis, no era el compliment d'un deber, sino que transigia i per lo tant convalidaba una trasgressió del mateix deber.

Per altre part recordi el Sr. Torras que al ausentarse del Consistori en l'últim istiu, va dirme que no hi tornaria fins que les sessions se celebressin al vespre.

El Sr. Torras no va esperar tant, i va utilitzar la seva ausencia consistorial per a preparar sa personal evolució o revolució, que a tant equival passar en política local del blanc al negre, sense una pública retractació seva o dels seus nous correligionaris.

Y per acabar diu que no recull una insidia que veu en el final del meu article.

Sab molt bé i ho sab d'observancia propia el Sr. Torras, que jo fujo sempre de la insidia, la injuria i'l personalisme. Que ni en el periòdic anónimament, ni en les converses particulars, faig campanyes d'odis ni de personalisme. Sab molt be que a mi se'm criticaba en temps de la Popular, precisament perque evitava o intentaba evitar tot lo que fossin odis personals, envejes o venjances. I els que mes me sensuraben son els que després han transigit, no ja amb les persones, sino amb els seus procediments polítics i administratius.

Jo feia una política que estimabem convenient contra una altre política que, d'acort calificabem de ruïnosa.

No crec que'l Sr. Torras consideri insidia el fer remarcar la seva contradicció en quant al punt concret de la hora de les sessions municipals.

Tampoc pot el Sr. Torras considerar insidiós el que jo digui que avans era ell anticaciquista i es caciquista avui.

Papers i paraules d'ell i meves hi han en que calificabem de caciquista la política del Sr. Barangé, i de anticaciquista la nostra política. La calificació l'havia feta el mateix Sr. Torras i no era la seva significació ni la mes suau ni la menys agressivament accentuada.

No soc jo qui'l califico. Es ell qui pren, al adherirse a una política el nom que ell mateix l'hi havia donat.

JOSEP COMA.

Crónica de la Comarca

Mollet

Tal com anunciarem, el passat diumenge a las 2 tarde se celebrá en la sala del Ateneu, la Festa de la Caritat per medi d'una Tómbola de Beneficencia qu'amb tota cura portá a felis terme l'Associació de bondadoses senyores «Amor al pròxim».